

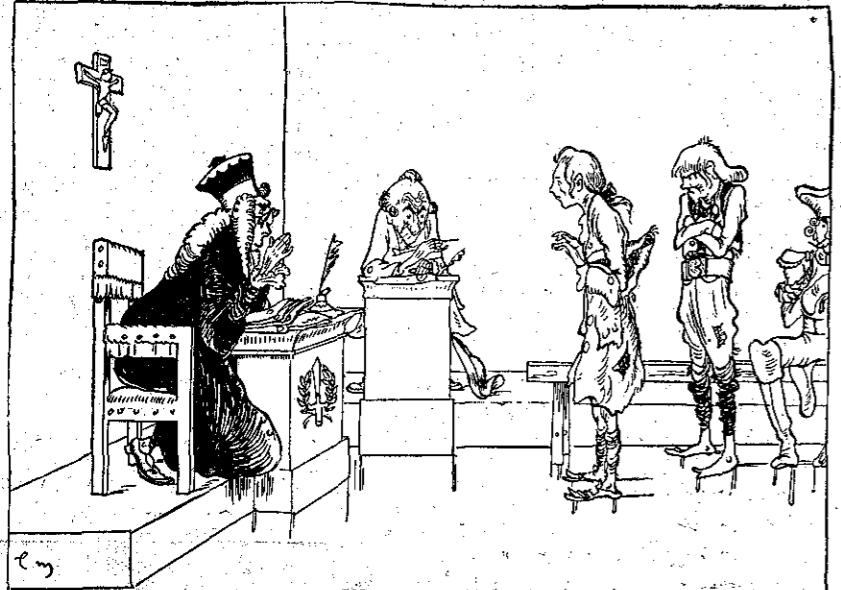
Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια: τελ. σελ. 372.)

'Ο δὲ Βαλεντίνος; δὲ Γιαννίδης; Διατί δὲν πέρνουν από τὸ χέρι κανένα ωράτον κορίτσι, νὰ χορεύουν διώς οἱ συντροφοί των; 'Ημποροῦσαν ἔξαρετα γά τὸ κάμουν, διότι εἰς τὴν Προδηγγίαν δύο εἶναι ἵσιοι ἀπέναντι τῆς διασκεδάσεως.

'Άλλοι μόνον! 'Ο Γιαννίδης καὶ δὲ Βαλεντίνος εἶχαν πολὺ μεγαλητέραν διάθεσιν νὰ κλαύσουν, παρὰ γά τὸ χορεύουν. Καὶ ἔφευγαν, κρύπτοντες τὰ δάκρυά των, ἀπὸ διάκρισιν, διὰ γά μὴ ταράζουν τὴν ἐύθυμίαν τῶν ἄλλων.

Διμοκτονοῦντες σχέδιον ἔγα τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου τῶν τεττίγων, ἔξηντλημένοι, κατασκονισμένοι, φυγόμενοι ἀπὸ τὸν ἥλιον, μαστιγόμενοι ἀπὸ τὸν

"Αν δὲν ἔκλεπτε, δὲν θὰ σας είχαν εἰς τὴν φυλακήν." (Σελ. 380, στήλ. γ.)

ἄνεμον, κάτισχοι καὶ ἐλεισινοί, ἔξηκολούθουν τὴν ὁδοιπόριαν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ροδανοῦ, ἔως διού εὐρέθησαν ἔξαργα μίαν ἡμέραν εἰς τὴν διάσημον ἐμποροπαγήγρην τῆς Βωκαΐης.

Εἰς τὰς ὁδούς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὰς πλατεᾶς, εἰς τὴν προκυμαῖαν, ἐμηρυκία πλήθος ποικίλου καὶ πολυθρύβουν, καταπνίγον διὰ τοῦ ἀλαλαγμοῦ τοῦ παφλασμοῦ τοῦ δρυγίου Ροδανοῦ.

Καθημερινῶς, τα πλοιάρια τοῦ ποταμοῦ ἀπεβιβάζον κάσμον, ἔρχομενον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ολλανδίαν. "Άλλα πλοῖα, ἔρχομενα ἀντίθετας, ἔφερον πλήθη ἀπὸ τὴν Ισπανίαν καὶ ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ δύο αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι κατεσκήνουν, ἐψωγίζαν, ἐπωλοῦσαν, ἔδειπναν τοὺς θυσίους, ἔτρωγαν εἰς τὸ μπαθίον μὲν

καὶ ἔγρέμεναν μὲν μαστιγίουν. "Ω, πόσον σκληρῶς ἔβασάνει τὸν Βαλεντίνον καὶ τὸν Γιαννίδην ἡ θέα τῶν

ἀρθόνων ἐκείνων φαγητῶν, γά τὸν χνίσσα τῶν φητῶν κρέατων! . . .

'Άργα, σιγά, διέσχιζον καὶ οἱ δύο τὸ πλήθος, ζητοῦντες εὔκαιρον γά προσφέρουν καμμίαν ὑπηρεσίαν καὶ γά τὸν εἰκανοποιήσουν ἐντίμως τὴν πεῖνάν των, διὰ τὴν ἐκτίνησην τῶν προσοχήν τῶν μία ἀμάξια, διερχόμενη ταχέως μὲν πάταγον μεγάλον.

'Η ἀμάξα εἶναι μεγαλοπρεπεστάτη. Οἱ ὑποί ἔχουν πλούσια φάλαρα, ταχιές μεταξωτάς μὲν φιόγκους εἰς τὴν χαίτην καὶ εἰς τὴν οὐράνην γά τὸ στολὴ τοῦ ἀμάξηλάτου ἔξαστράπτει τὰ φανάρια εἶναι ἐπίχρυσα καὶ κομφότατα οἱ δύο λακές εἰς τὸν πίσω, κυττάζουν τὸν κόσμον μὲν τόσην περιφρόνησιν, ὥστε ἀμέσως σχηματίζεις μεγάλην ἰδέαν περὶ τοῦ αὐθέντου τῶν. Τί γά εἶναι ἄρα γε; πρίγκιψ φασιλικοῦ αἴματος, ἡ ἀπλοῦς δούξ, ἡ κέμης;

τὴν δύγαμαν τῶν ποδῶν των, διάσχιζουν μίαν γέφυραν κατόπιν τῆς καὶ . . . ἐμπίπτουν εἰς δύο χωροφύλακας, οἱ διόποιοι καὶ τους γραπτούς οὐν γεύθεν. "Οπισθέν των, τὸ πλήθος ἔξακολουθεῖ γά δρόστας:

— Κλέφτες! . . . Πιάστε τους! 'Α! . . . τους ἔπιασαν! . . . Ού, γά τὸ χαθοῦν! . . . Γιούχα! . . .

'Αντίστασις ἀπεγνωμένη τοῦ δυστυχοῦς Βαλεντίνου:

— "Ε, μὰ σχι! . . . μὰ σχι! . . . Νά, ἔχει εἶναι ὁ κλέπτης! . . . Μέσα 'στην ἀμάξα! . . . Εἶναι ὁ Πονηρός.. . . ὁ ὑπηρέτης μου! . . . Μου ἔχει φένητα χιλιάδες τάλληρα; Χά, χά, χά! 'Ωραίο παραμύθι! Καὶ ποτὸς λοιπὸν κατώρθωσε νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὰς πενήντα χιλιάδες τάλληρα;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— "Ενας ἄνθρωπος δυνατός οὐν Πονηρός, οἱ διόποιοι ἀλλοτε ήτο ὑπηρέτης μου, καὶ προχθές τὸν συνήντησα εἰς μίαν ἀμάξαν.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Αστυνομίας, γά τὸν ἀμάξα αὐτὴ ἀγήκει εἰς τὸν κύριον Μαρχήσιον Δελλά-Πονηρό.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Μάλιστα, εἰς τὸν Πο-

νηρόδην,

"Απίστος, ὑπηρέτης, εἰς τὸν

ἐποίον διαπέρας μου εἶχεν ἀπόλυτον

ἔμπιστοσύνην, κλέπτης μασκαράς. . .

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Σιωπή! Νὰ δηλήστη μὲ

σεβασμὸν περὶ ἐνές εὐπατρίδου, διὰ τὴς

μεγαλοπρεπείας του καὶ τὴς ἐλευθεριότητος του, κατέκτησε τὴν ὑπόληψιν συμπάσης τῆς Βωκαΐης! Πρόσωπα τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς δράσεως τοῦ κύριου Μαρχήσιου, εἶναι πολύτιμα διὰ τὸ Κράτος. Σεῖς τι ἔχετε νὰ ἐπιδείξετε; 'Αποκρίθητε!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Κύριε Βάιλε . . .

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Σιωπήσατε! Ο κύριος Μαρχήσιος δίδει γεύματα εἰς τὸν "Επαρχον, εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν, εἰς διὰ τὰς πρόσωπα, τὰ ἐπίσημα πρόσωπα, τὰ ἐπίσημα ἔρχονται γά διασκεδάσουν εἰς τὴν Πανήγυριν. Η τράπεζά του εἶναι πολυτελεστάτη, διὰ τὴν παντούς τοῦ ἀπάραμπλος, οἱ οίνοι του, καὶ τὴν γνώμην μου. . .

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Άλλα μὲ τὰ δικά μου χρήματα. . .

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Σιωπή! Χθές τὸ βράδυ

ἄγοιξε τὸν χορὸν μὲ τὴν κυρίαν Βεβίνην, τὴν σύζυγό μου. Οἱ οίνοι του, τοὺς ἐποίους φέρει ἀπὸ τὸ Σχτωνέφ. . .

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Μὲ τὰ χρήματά μου, μὲ τὰ χρήματά μου. . .

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Μὰ θὰ σιωπήσετε ἐπιτέλους! "Εως πότε, ἀθλοὶ ἀλήσται, θὰ χύνετε τὸν βρόδορον τῆς συκοφαντίας κατὰ τῶν ἐνδιξοτέρων κορυφῶν τῆς ἀριστοκρατίας μας; . . . "Οπως δὲ δελευτὸς καὶ ἔρπων σάλιαγκος ἔχλεγει, διὰ γά ἐκχύση τὸν σιλόν του, τὰ ωριάτερα ρέδα τῶν κήπων μας. . . οὕτω καὶ σεῖς . . . καὶ σεῖς . . . ἀς εἶναι! Η ὑπόθεσίς σας εἶναι καθαρά. Συγελήθητε διὰ κλοπῆς, καὶ θὰ χρεμασθῆτε, σπῶς σᾶς ἀξέσει. Οἱ τύποι δύμας ἀπαιτούν γά εὐρεθῆ προτήτερα τὸ θύμα τῆς κλοπῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἔγκληματος. Μήν ἀγηγήστε ἔγω γάλακμάνια νά τα εύρω. . . Δεσμοφύλακες, διδηγήσατε τους πάλιν εἰς τὴν φυλακήν.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Τὸ θύμα τῆς κλοπῆς εἶμαι εἶγω.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Α, σ, εἶσθε εἰς δύο κλέπτας;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Διέν ἔχλεψαμεν.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— "Αν δὲν ἔκλεπτε, δὲν θὰ σας είχαν εἰς τὴν φυλακήν. Που εἶναι τὸ θύμα τῆς κλοπῆς;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Τὸ θύμα τῆς κλοπῆς εἶμαι εἶγω.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— "Ετοι ε; Νά μήν ἐμ-

παίζετε τὴν Δικαιοσύνην, διότι θὰ

μετανοήσετε. Δὲν φάνεσθε ἀπὸ τοὺς ἀγ-

θρώπους ἔκεινους, ποὺ τους κλέπτουν.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Κ' ἐν τούτοις μου ἔ-

κλεψαν πενήντα χιλιάδες τάλληρα.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Πεγήντα χιλιάδες τάλ-

ληρα! 'Αστειεύεσθε; Μόνον ἀπὸ

εἴς την φυλακήν.

("Επειτα συνέχεια) ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΒΟΣΚΟΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΝΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Η'

Τίλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς

κοινῆς τῶν προβάτων.

Καθὼς ξεύρετε, τὸ κα-

λοκαῖρι, ποῦ κάμνει ζε-

στην, ὁ κουρευτής ἐλευ-

θερόντει τὰ πρόβατα ἀπ'

τὸ πολὺ μαλλί των, τὸ

όποιον ἔχει καιρὸν νὰ

ξαναμεγαλώσῃ πρὶν ἔλ-

θη ὁ χειμῶνας.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— "Ενας ἄνθρωπος δυ-

νοματέρας Πονηρός, οἱ διόποιοι ἀλλο-

τε ήτο ὑπηρέτης μου, καὶ προχθές τὸν

συνήντησα εἰς μίαν ἀμάξαν.

Ο ΒΑΪΛΟΣ.— Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς

Ἀστυνομίας, γά τὸν ἀμάξα αὐτὴ ἀγήκει εἰς

τὸν κύριον Μαρχήσιον Δελλά-Πονηρό.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.— Μάλιστα, εἰς τὸν Πο-

νηρόδην,

"Απίστος, ὑπηρέτης, εἰς τὸν

ἐποίον διαπέρας μου εἶχεν ἀπόλυτον

ἔμπιστοσύνην, κλέπτης μασκαράς. . .

Η ΚΛΗΡΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΑΡΑΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣΣΩΣ ΛΙΑ ΤΟ 1902

Είς τὴν Κληρωτιδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2978, οἱ ἀντιτυπούντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδεκτῶν πληρωμῆς τὰς δόπις ἔλαβον οἱ πληρωσάντες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1902 ἐντὸς τῆς ταχεστῆς προθεσμίας (15 Μαρτίου 1902). Ἐκληρώθησαν δὲ ὡς ἔτη:

Ο ὅριος 642 ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὥρολόγιον.

56 ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τόμων Διαπλάσεων (1879—1901).

1411 ἐκέρδισε μίαν σειρὰν τόμων τῆς Βιδούλιθης.

482 ἐκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἰστορ. Παπαρρηγοπούλου.

1327 ἐκέρδισε 4 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρων.

76 ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν Ἀγγ. Βιλέου.

148 ἐκέρδισε τὴν συσκευὴν γοφείου.

1253 ἐκέρδισε 3 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρων.

1065 ἐκέρδισε 3 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρων.

176 ἐκέρδισε τὸ ἑξανητηριον ὥρολόγιον.

954 ἐκέρδισε τὸ Ἑλλ. Λεξικὸν Γάλαρη.

333 ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικήν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἑπταῖν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ πρόσεχον ἔτους 1903.

49 201 750 1113 1611 2372

83 219 873 1405 2090 2460

196 488 938 1524 2174 2647

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β. περιόδου τῆς Διαπλάσεως.

67 351 672 973 2045

77 416 751 1200 2170

162 557 868 1793 2225

281 564 941 1946 2754

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως; ἐκ τῶν τιμολόγων 1 φρ.

35 304 738 1028 1553

131 411 941 1071 1948

143 546 953 1111 2050

266 551 985 1353 2362

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης.

181 461 739 1036 1704

275 571 876 1052 1955

278 630 967 1427 2773

343 684 981 1530 2830

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ Πιεριοπάλου.

5 674 961 1630 2212

312 729 1043 2100 2349

585 817 1305 2142 2413

660 947 1413 2193 2546

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ Θύματος τοῦ φόνου.

55 209 858 1169 1871

62 299 886 1260 2426

71 408 891 1580 2613

154 648 1083 1812 2739

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».

134	496	745	1826	2654	780	988	1393	1748	1985	2379
139	574	808	2049	2678	781	993	1399	1749	1995	2380
182	661	1223	2072	2780	782	996	1483	1750	2000	2390
267	730	1814	2261	2846	787	997	1488	1752	2001	2405

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ «Πρόσωπος τοῦ Νίκιου».

8	212	626	956	1727	800	1005	1500	1760	2016	2470
20	308	650	957	2082	802	1015	1502	1761	2022	2491
122	471	803	1040	2444	805	1016	1506	1770	2025	2503
164	479	825	1263	2629	828	1129	1507	1772	2029	2583

Οἱ ἐπόμενοι 30 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ «Τρίπερ Πατριός».

82	226	554	1050	1629	2456	839	1138	1514	1783	2042
110	285	658	1091	1691	2509	843	1142	1515	1796	2094
146	307	810	1213	1879	2611	848	1148	1516	1805	2098
172	401	815	1237	2154	2748	855	1152	1563	1831	2104
207	494	972	1546	2180	2757	857	1163	1565	1835	2113

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ Μούση τῶν Παιδίων.

15	413	699	1014	1680	2176	897	1272	1582	1839	2127
17	430	706	1053	1682	2181	911	1275	1587	1845	2132
52	435	718	1137	1699	2200	917	1282	1654	1895	2190
68	443	719	1167	1703	2214	923	1296	1661	1914	2208
93	446	733	1181	1728	2223	929	1301	1678	1921	2211

Οἱ ἐπόμενοι 300 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ Φώτη.

379	653	903	1485	2052	2726	6	340	695	1060	1329
386	668	910	1536	2077	2902	16	344	715	1063	1330
391	675	926	1576	2140	2910	37	357	731	1067	1337
405	682	946	1601	2175	2924	50	381	744	1074	1341

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ 5ου τόμου τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' περιόδου.

